

Ekotoksykologia - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Ekotoksykologia
Kod przedmiotu	13.9-WB-OSKD-Ekot.-Ć-S14_pNadGenR8SVT
Wydział	Wydział Nauk Biologicznych
Kierunek	Ochrona środowiska / Kształtowanie terenów zieleni
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	drugiego stopnia z tyt. magistra
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2017/2018

Informacje o przedmiocie	
Semestr	3
Liczba punktów ECTS do zdobycia	5
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę
Wykład	15	1	9	0,6	Egzamin

Cel przedmiotu

Nabycie przez studenta wiedzy teoretycznej i praktycznej dotyczącej znajomości zagadnień związanych z nieodwracalnymi dla środowiska skutkami, powodowanymi wpływem ksenobiotyków na biotyczne składowe ekosystemów. W ramach zajęć laboratoryjnych student powinien opisać zastosowania: metod biologicznych w monitoringu środowiska oraz biosensorów w kontroli stanu jakości środowiska; badań bioindykacyjnych wody, gleby i powietrza; badań ekotoksykologicznych w świetle wymagań legislacyjnych ue i polski.

Wymagania wstępne

Znajomość podstaw biologii i ochrony środowiska, chemii, biochemii oraz toksykologii na poziomie szkoły średniej.

Zakres tematyczny

Wykład

Definicja toksykologii i ekotoksykologii. Pojęcie trucizny i klasyfikacja trucizn. Toksyczność substancji. Rodzaje zatruc. Wchłanianie, transport, dystrybucja, kumulacja, biotransformacja i wydalanie trucizn. Ocena oddziaływania trucizn na organizm (toksyczność, toksykokinetyka, toksykodynamika). Mutagenne, rakotwórcze i teratogenne działanie trucizn. Egzogeny i egzoandrogeny. Substancje toksyczne skażające środowisko i ich oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i żywność. Biokumulacja i biomagnifikacja trucizn w łańcuchu troficznym. Ocena ryzyka zatrucia i metody zapobiegania zatruciom. Epidemiologia chorób zawodowych (czynniki etiologiczne chorób zawodowych i ich struktura, fizyczne, chemiczne i biologiczne szkodliwości zawodowe, profilaktyka chorób zawodowych).

Zajęcia ćwiczeniowe

Metabolizm ksenobiotyków. Czynniki wpływające na toksyczność. Kancerogeneza chemiczna i mutageneza. Zanieczyszczenia atmosfery. Zanieczyszczenia wody i ładu. Kontrola zanieczyszczeń. Skażenia radioaktywne. Toksykologia zawodowa.

Metody kształcenia

- podająca (wykład w formie prezentacji multimedialnej),
- praktyczna (ćwiczenia z wykorzystaniem technik multimedialnych)

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania	<ul style="list-style-type: none">• KOS2A_K05	<ul style="list-style-type: none">• aktywność w trakcie zajęć• dyskusja• test• test egzaminacyjny z progami punktowymi	<ul style="list-style-type: none">• Wykład• Ćwiczenia

Opis efektu	Symbol e efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
działa w grupie i organizuje pracę w określonym zakresie, słucha uwag prowadzącego zajęcia i stosuje się do jego zaleceń.	• KOS2A_K03	<ul style="list-style-type: none"> • aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • test • test egzaminacyjny z progami punktowymi 	<ul style="list-style-type: none"> • Wykład • Ćwiczenia
korzysta ze źródeł literaturowych oraz innych źródeł (e-learning), potrafi interpretować i łączyć w spójną całość uzyskane informacje.	• KOS2A_U02	<ul style="list-style-type: none"> • aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • test • test egzaminacyjny z progami punktowymi 	<ul style="list-style-type: none"> • Wykład • Ćwiczenia
zna i rozumie zagadnienia z zakresu ekotoksykologii.	• KOS2A_W01	<ul style="list-style-type: none"> • aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • test • test egzaminacyjny z progami punktowymi 	<ul style="list-style-type: none"> • Wykład • Ćwiczenia
stosuje metodę samokształcenia i dostrzega potrzebę uczenia się i doskonalenia swoich umiejętności oraz potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób.	• KOS2A_K06	<ul style="list-style-type: none"> • aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • test • test egzaminacyjny z progami punktowymi 	<ul style="list-style-type: none"> • Wykład • Ćwiczenia
objaśnia istotę zagrożeń ekotoksykologicznych, ma wiedzę z zakresu zagrożeń istotnych dla określonych ekosystemów środowiska naturalnego oraz sposobów minimalizowania ich skutków.	• KOS2A_W07	<ul style="list-style-type: none"> • aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • test • test egzaminacyjny z progami punktowymi 	<ul style="list-style-type: none"> • Wykład • Ćwiczenia
potrafi wykorzystać zyskaną wiedzę w warunkach zagrożenia ekotoksykologicznego, interpretuje i wyciąga wnioski. Wykorzystuje nabyte umiejętności w środowisku zawodowym oraz w innych środowiskach.	• KOS2A_U04	<ul style="list-style-type: none"> • aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • test • test egzaminacyjny z progami punktowymi 	<ul style="list-style-type: none"> • Wykład • Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Wykład

- egzamin końcowy, do którego student jest dopuszczany na podstawie uprzedniego zaliczenia ćwiczeń.

Egzamin: I termin – forma pisemna, dalsze terminy – ustna

Trzy pytania (pytanie I – 2 pkt, pytanie II – 2pkt, pytanie III – 2 pkt)

Czas trwania egzaminu / zaliczenia – 90 min.

Ocena – dostateczny – 4 pkt, dostateczny plus – 5 pkt, dobry – 6 pkt, dobry plus lub b. dobry – 6 pkt + oryginalność udzielonej odpowiedzi.

Ćwiczenia laboratoryjne

- warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych, przewidzianych do realizacji w ramach programu laboratorium. Ocenie podlegają: testy sprawdzające wiedzę (zamknięte i otwarte)

– ocena pozytywna powyżej 60% uzyskanych punktów i test umiejętności praktycznych. Ocena końcowa to średnia arytmetyczna ocen cząstkowych.

Na ocenę końcową składa się ocena z laboratorium i z egzaminu (po 50%).

Literatura podstawowa

1. Zakrzewski Sigmund F. (tłumaczenie: Boczoń Wł., Koroniak H.). Podstawy toksykologii środowiska. Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2000
2. Seńczuk W. (red.). Toksykologia. Wyd. Lekarskie PZWL, Warszawa 1994
3. Jabłoński L. (red.). Epidemiologia. Wyd. FOLIUM, Lublin 1996

Literatura uzupełniająca

1. Korczak C.W. Higiena. Wyd. Lek. PZWL, Warszawa 1998
2. Dziubek Z. (red.). Choroby zakaźne i pasożytnicze. Wyd. Lek. PZWL, Warszawa 1996

Uwagi

brak

Zmodyfikowane przez dr Olaf Ciebiera (ostatnia modyfikacja: 05-07-2017 11:53)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ